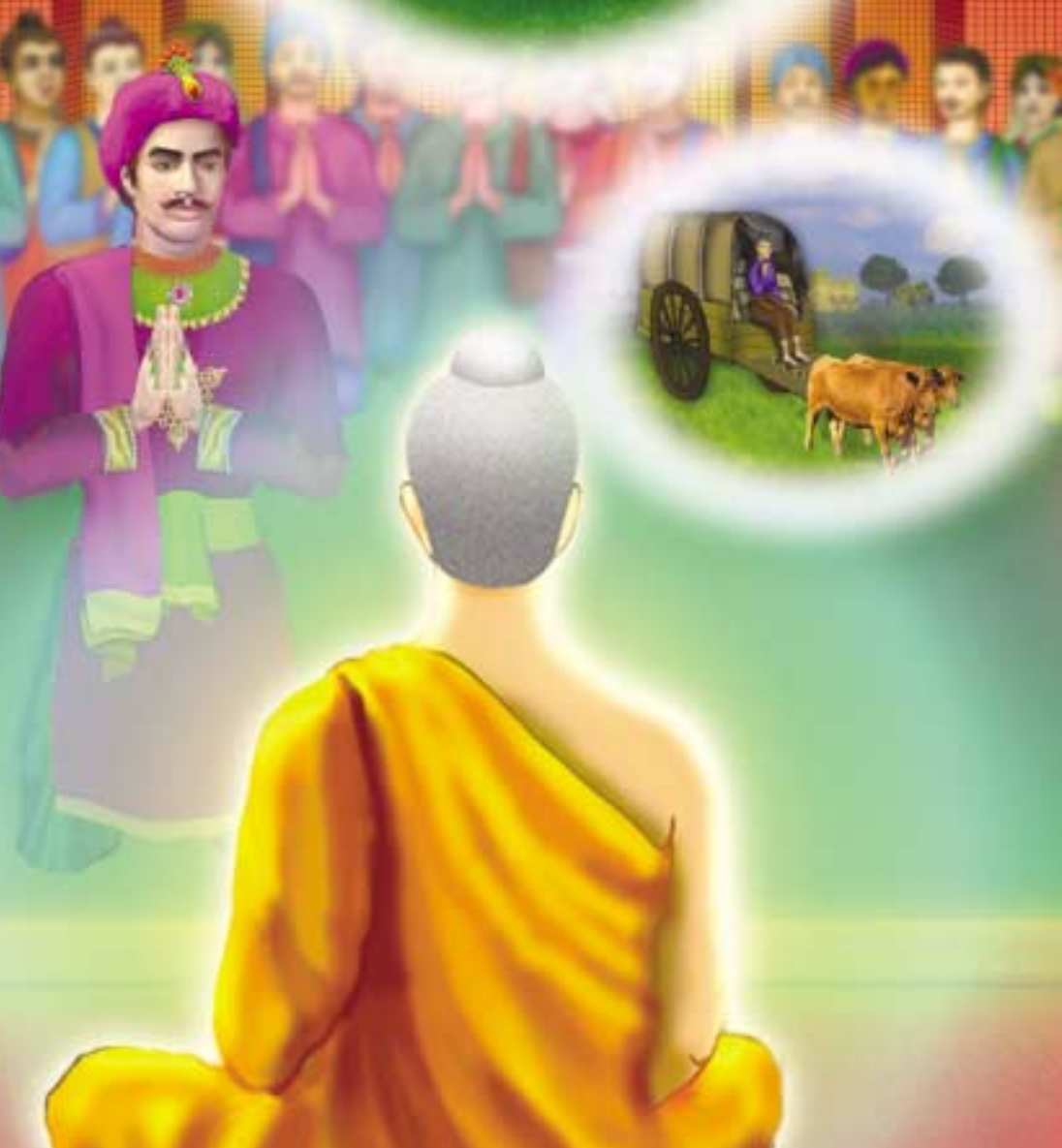

พุ ท ธ พ ย า ก ร ณ์

(๒)

พระดำรัสของพระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐสุด
ย่อมเที่ยงแท้แน่นอน
เปรียบเสมือนราชสีห์เมื่อลูกจากที่นอน
ต้องบันลือสีหนาท

พุทธพยากรณ์ (๒)

๓๐๔

มนุษย์ทุกคนล้วนปรารถนาความสุข ความอบอุ่นใจ และความปลอดภัยในชีวิต ทุกคนจึงพยายามแสวงหาที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริง แต่น้อยคนนักจะรู้ว่า ที่พึ่งที่ระลึกที่แท้จริงนั้น คือสิ่งใด อยู่ที่ตรงไหน จะเข้าถึงได้ด้วยวิธีการใด จึงแสวงหากัน หากทุกคนในโลกได้รู้จักที่พึ่งที่ระลึกอันสูงสุดว่า คือพระรัตนตรัย และมีโอกาสได้ประพฤติปฏิบัติธรรม จนกระทั่งกาย วาจา ใจ สะอาดบริสุทธิ์ผ่องใส ตั้งมั่นอยู่ในศูนย์กลางกาย เต็มเปี่ยมไปด้วยสติและปัญญาบริสุทธิ์เช่นนี้แล้ว ชีวิตของทุกคนจะเจริญรุ่งเรือง และปลอดภัยทั้งในโลกนี้ และโลกหน้าอย่างแน่นอน

มีวาระพระบาลีใน ขุททกนิกาย อปทาน ว่า

“ยถา นิคุชนุตสยนสฺส สิทฺทสฺส นทน์ ฐวํ
ตเถว พุทฺธเสฏฺฐจาณํ วจนํ ฐวสฺสสฺสํ

พระดำรัสของพระพุทธเจ้าผู้ประเสริฐสุด ย่อมเที่ยงแท้แน่นอน เปรียบเสมือนราชสีห์เมื่อลุกจากที่นอน ต้องบันลือสีหนาท”

พระลัมมาลัมพุทธเจ้าทรงเป็นบุรุษเอกของโลก พระพุทธองค์ตรัสอย่างไรก็ทรงทำอย่างนั้น ไม่ว่าจะทรงทำนายหรือที่เรียกว่าพุทธพยากรณ์อย่างไร เรื่องนั้นย่อมเป็นจริงทุกครั้ง เพราะถ้อยคำที่พระพุทธองค์ตรัสนั้น เป็นถ้อยคำที่พิจารณา

พุทธพยากรณ์ (๒)

๓๐๕

และกลั่นกรองดีแล้วด้วยพุทธญาณอันบริสุทธิ์ เป็นความรู้จริงที่เกิดจากการรู้แจ้ง เห็นแจ้งภายใน เพราะพระองค์ทรงบรรลुกายธรรมอรหัตต์ หมดจดจากกิเลสอาสวะทั้งหลาย เมื่อไม่มีความมืด คือ อวิชชามาบดบังดวงปัญญาของพระพุทธรองค์ จึงมีแต่ความสว่างไสวภายใน ทรงปรารภนารู้เรื่องใดก็รู้เห็นหมด แจ่มแจ้งทั้งเบื้องต้น ท่ามกลาง และที่สุด

ปรารภเหตุจากครั้งที่แล้ว พระเจ้าปเสนทิโกศลธรรมิกมหาราช ทรงพระสุบินคือ ฝันเห็นเรื่องที่แปลกประหลาดชวนให้สงสัย แม้กระทั่งพราหมณ์ปุโรหิตก็ไม่สามารถทำนายได้ถูกต้องตามความจริง แล้วยังกราบทูลให้นำนุชย์และสัตว์มาฆ่าบูชาัญญ เพื่อพระราชจะได้พ้นจากมหันตภัยในครั้งนั้น แต่อาศัยพระนางมัลลิกาผู้เป็นยอดกัลยาณมิตร ได้ทูลเชิญพระราชให้เสด็จไปเข้าเฝ้าพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เพื่อให้ทรงทำนายความฝัน จึงขอถือโอกาสนำเรื่องพุทธพยากรณ์มาเล่าให้ได้รับฟังกันต่อ

พระสุบินของพระราชามหากษัตริย์ผู้มีบุญในยุคนั้น บางครั้งอาจส่งผลถึงเหล่าไพร่ฟ้าประชาราษฎร์ด้วย ดังเช่นพระเจ้าปเสนทิโกศลทรงกราบทูลให้พระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำนายความฝัน ๑๖ อย่าง ว่ามหาสุบินแต่ละอย่างนั้นหมายถึงอะไร

พุทธพยากรณ์ (๒)

๓๐๖

พระราชาทูลถามว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ หม่อมฉัน เห็นฝูงชนไม่เทียมโคตัวใหญ่ๆ ซึ่งสมบุรณ์ด้วยเรียวแรง กลับไป เทียมโครุ่นๆ ที่กำลังฝึก โคหนุ่มเหล่านั้นไม่อาจพาแยกไปได้ ก็สลดแอกยืนเฉย เกวียนก็ไปไม่ได้”

พระบรมศาสดาทรงพยากรณ์ว่า “มหาบพิตร ผลของ สุปินข้อนี้ จักมีในรัชสมัยของพระราชารู้ไม่ตั้งอยู่ในธรรม ต่อไปในภายหน้า พระราชาผู้มีบุญน้อย จักไม่พระราชทานยศแก่ชน ผู้เป็นบัณฑิต ไม่ทรงแต่งตั้งบัณฑิตไว้ในที่วิจิตรคฤดี แต่ พระราชทานยศแก่คนหนุ่มๆ ที่ไม่มีความสามารถพอที่จะทำ ภารกิจให้ลุล่วงไปได้ ครั้นอำมาตย์ที่เป็นบัณฑิตไม่ได้ยศ ต่างพากันปล่อยวางไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวในกิจการบ้านเมือง ความเสื่อม จึงบังเกิดขึ้นตามลำดับ เช่นเดียวกับที่คนจับโครุ่นๆ กำลังฝึก มาทำงาน ย่อมไม่สามารถให้การทำงานสำเร็จลุล่วงไปได้”

*พระราชาทูลถามต่อไปว่า “ข้าแต่พระองค์ผู้เจริญ หม่อมฉันเห็นม้าตัวหนึ่ง มีปากสองข้าง ฝูงชนพากันให้หญ้าที่ ปากทั้งสองข้างของมัน มันเคี้ยวกินด้วยปากทั้งสอง เป็นผืนที่ แปลกเหลือเกิน ผลของสุปินนี้จะเป็นอย่างไร พระเจ้าข้า”

พุทธพยากรณ์ (๒)

๓๐๓

พระบรมศาสดาผู้มีอนาคตังสญาณทรงทำนายว่า “มหาบพิตร ในอนาคตคนพาลจักวิจิณฉัยคติ เจ้าหน้าที่เหล่านั้นไม่เชื่อเรื่อง บุญและบาป เมื่อให้คำตัดสิน ก็จักรับสินบนจากทั้งสองฝ่าย เสมือนม้าที่กินหญ้าด้วยปากทั้งสอง ภัยชนิดนี้จะเกิดขึ้นในอนาคต ขอเชิญตรัสบอกสุบินข้อต่อไปเถิด”

พระราชาทูลถามถึงพระสุบินข้อต่อไปว่า “ข้าแต่ พระองค์ผู้เจริญ หม่อมฉันเห็นบุรุษคนหนึ่งพันเชือก หย่อนไปที่ใกล้เท้า แล้วมีแม่สุนัขจิ้งจอกหิวโซตัวหนึ่ง นอนอยู่ใต้ตั้ง ที่บุรุษนั้นนั่ง ได้กัดกินเชือกเส้นนั้น โดยชายคนนั้นไม่รู้เรื่องเลย อะไรเป็นผลแห่งสุบินข้อนี้ พระเจ้าข้า” พระพุทธองค์ทรง พยากรณ์ว่า “ในอนาคตกาลภายภาคหน้า หมู่สตรีจักพากัน ลุ่มหลงในบุรุษ ลุ่มหลงในสุรา ชอบเที่ยวกลางคืน เป็นหญิงทูลีล พวกนางจักพากันแย่งเอาทรัพย์ที่สามีหามาได้ เอาไปซื้อสุรา ต้มกินกับชายชู้ เสมือนนางสุนัขจิ้งจอกหิวโซที่นอนใต้ตั้ง คอยกัดกินเชือกที่เขาพันแล้วหย่อนลงในที่ใกล้เท้า”

ครั้นพระราชาสดับพุทธพยากรณ์เช่นนั้น ทรงพอพระทัย แล้วกราบทูลสุบินให้พระบรมศาสดาทรงทำนายต่อไปว่า “ได้ เห็นมหาชนเอาแก่นจันทร์มีราคาตั้งแสนกหาปณะ ขายแลกกับ เปரியงเน่า” ซึ่งได้รับพุทธทำนายว่า “ในอนาคต เมื่อศาสนา

พุทธพยากรณ์ (๒)

๓๐๘

ของพระตถาคตเลื่อมโทรม พวกภิกษุอลัชชีเห็นแก่ปัจจัยจกมีมากขึ้นเรื่อยๆ ภิกษุอลัชชีจกพากันแสดงธรรมเพราะเห็นแก่อำมิสเอาธรรมะที่ตถาคตแสดงไว้ มีคุณค่าควรแก่พระนิพพาน ไปแสดงแลกกับปัจจัย ๔ และรูปียะมีเหรียญกษาปณ์และเหรียญเครื่องษาปณ์ เป็นต้น”

พระราชาทรงเล่าความฝันอีกว่า “ได้เห็นฝูงเขียดตัวเล็กๆ วิ่งไล่กวาดงูเห่าตัวใหญ่ กัดเนื้อขาดเหมือนตัดก้านบัวแล้วกลืนกิน” ซึ่งได้รับพุทธทำนายว่า “เมื่อโลกเลื่อมโทรมลง พวกมนุษย์จะมีราคะจิตแรงกล้า ปล่อยตัวปล่อยใจ ตามอำนาจของกิเลส ชายจะตกอยู่ในอำนาจของภรรยาเด็ก ทุกสิ่งทุกอย่างในบ้านจะอยู่ในครอบครองของพวกเธอ เมื่อสามีถามถึงเงินทอง ก็จะถูกตะคอกพูดจาทิ่มแทงให้เจ็บใจ เปรียบเหมือนฝูงเขียดที่พากันกัดกินฝูงงูเห่า”

พระราชาทูลเล่าความฝันต่อไปว่า “ในกาลก่อน เสือเหลืองพากันกัดกินฝูงแกะ แต่หม่อมฉันฝันเห็นฝูงแกะพากันไล่กวาดฝูงเสือเหลือง แล้วกัดกินเลือดกินเนื้อ เสืออื่นชนิดต่างๆ เมื่อเห็นฝูงแกะอยู่ห่างๆ ก็ยังสะดุ้งกลัว ต่างพากันวิ่งหนี หลบเข้าป่าไปหลบซ่อนเพราะกลัวฝูงแกะ”

พระบรมศาสดาทรงพยากรณ์ว่า “ในอนาคตพวกไม่มี

พุทธพยากรณ์ (๒)

๓๐๕

สกุลจักเป็นใหญ่เป็นโต พวกคนมีสกุลจักอับเฉาตกยาก แม้ภิกษุ
อลัชชี ก็จักพากันเบียดเบียนภิกษุผู้มีศีล พวกภิกษุผู้มีศีลไม่ได้
ที่พำนัก ก็พากันเข้าป่า อยู่ในที่หลีกเร้น การที่กุลบุตรผู้มีชาติสกุล
และภิกษุผู้มีศีล ถูกคนทุศีล และถูกภิกษุทุศีลประทุษร้ายนี้
เปรียบเสมือนพวกเสือดาว และเสือโคร่ง ที่พากันหลบหนี
เพราะกลัวฝูงแกะ ภัยนี้จะไม่บังเกิดแก่มหาบพิตร เพราะเป็น
สุบินปรารภถึงอนาคต แต่พวกพราหมณ์ทำนายไปผิดๆ เพราะ
อาศัยการเลียงชีพ และเพราะเห็นแก่อำมิส”

ครั้นพระบรมศาสดา ทรงทำนายความฝันทุกข้อของ
พระราชชาแล้ว ทรงรับสั่งให้พระเจ้าปเสนทิโกศลเลิกบูชายัญ
เพราะผู้ฆ่าย่อมได้รับการฆาตอบ ผู้ให้ชีวิตย่อมได้ชีวิต เมื่อให้อายุ
ย่อมได้อายุ เพราะเป็นเหตุให้มีอายุชยยืนยาว เมื่อให้อภัย
และให้ความอิสระเสรีแก่สัตว์อื่น ย่อมมีอิสรภาพไปทุกภพทุกชาติ
พระราชชาทรงปฏิบัติตามที่พระพุทธรองค์ทรงแนะนำด้วยการ
ประทานชีวิตให้กับสัตว์ทั้งหลาย ทำให้หมู่สัตว์ได้รับความ
ปลอดภัยโดยถ้วนหน้า

จากเรื่องนี้ จะเห็นได้ว่า ความไม่รู้จริงเป็นอันตราย
อย่างยิ่ง ต้องมีผู้รู้ชี้แนะจึงจะปลอดภัย ไม่ต้องพลัดตกไป
ในอบายภูมิ แม้ความฝันอาจกลายเป็นจริงในบางครั้ง แต่ไม่ใช่

พุทธพยากรณ์ (๒)

๓๑๐

เรื่องที่จะต้องไปตื่นตระหนกตกใจจนเกินไป จนต้องเที่ยว
ตระเวนหาหมอดู เพื่อทำนายดวงชะตา ให้ทำความดีตามที่
พระบรมศาสดาทรงสั่งสอน ทุกอย่างจะดีเองอย่างแน่นอน
ถ้าอยากฝันดีก็ให้มีความคิดดี คำพูดดี และการกระทำที่ดีๆ
ตลอดเวลา และให้หมั่นนั่งสมาธิแผ่เมตตาทำก่อนนอนเป็นประจำ
และเราจะหลับเป็นสุข ตื่นเป็นสุข ไม่ฝันร้าย หากฝันก็จะฝันแต่
เรื่องที่เป็นสิริมงคลกันทุกๆ คน

